

ZPRÁVODAJ

52. JIRÁSKOVA HRONOVA

CELOSTATNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ
PORÁDANÁ V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1982
NA POČEST 65. VÝROČÍ VELKÉ ŘÍJNOVÉ SOCIALISTICKÉ REVOLUCE
5. SRPNA 1982

»Z« divadlo Zeleneč Guľôčka

Divadelný súbor „Z“ divadla pri DO SZM Zeleneč sa hronovským divákom predstavil úpravou poviedky Guy de Maupassanta Guľôčka a jeho inscenácia bola všetkým divákom dostatočným spôsobom komunikatívna. Zdanlivo jednoduchý príbeh bol divadelne pertraktovaný nesmierne invenčným spôsobom na čom má zásluhu dlhoročný režisér súboru, Jozef Bednárík a. h. Predstavenie či už v scénografickej, hereckej alebo hudobnej zložke bolo veľmi inšpiratívnym aj po metodickej stránke. Mladí divadelníci zo Zelenče za roky svojho ochotníčenia dokázali aj hronovským divákom ako dospeli, ako sa im darí zmocňovať sa akejkolvek predlohy divadelne zaujímavým spôsobom. Súbor napriek tomu, že bol handicapovaný zdravotnou indispozíciou predstaviteľa grófa Fr. Tibenškého, čo malo negatívny dopad na tempo-rytmickú stránku predstavenia a určité technické neobratnosti a nedostatky v hereckej tvorbe, dokázal predviesť divákom plnohodnotné moderné divadlo, ktoré sprostredkovalo prítomným divákom jasné myšlienkové posolstvo o ľudskom konformizme, kolaborantstve, zbabelosti a pod. Predstavenie bolo zaujímavé po výtvarnej stránke, ktorá chápe divadlo v širokej škále výrazových prostriedkov, bolo to skratka di-

(pokračovanie na str. 2)



Guľôčka měla na mále, lépe řečeno představení Divadla „Z“ ze Zelenče, protože jeden z hlavních protagonistů utrpěl při zkoušce poranění zad a do poslední chvíle nebylo jasné, zda se objeví se svými kolegy na scéně. Objevil se a představení mohlo nerušeně začít...

KAROLINKA (chce být světlá)

Divadelní soubor Jana Honsy SKP ROH Karolinka patří mezi ty, dnes již vlastně mnohé, amatérské kolektivy, jejichž práce je cílevědomě a systematicky ovlivňována profesionální spoluprací. O tom, že tato spolupráce nese své ovoce svědčí jistě i jejich letošní účast na Hronově. Režisérem představení Ostře sledované vlaky je Karel Semerád, herec Divadla pracujících v Gottwaldově.

„S amatérským divadlem spolupracuji již dlouho a nesmírně rád. Vedle mé spolupráce s „karolinskými skláři“ mám ještě pracovní „kontakty“ přímo v Gottwaldově se souborem n. p. Svit. Loni jsme nastudovali Klicperu po valašsku — Veseleho na mostě pod názvem Trma vrna na mostě. Účast na Hronově nás minula jen o vlásek.“

Hrabalova novela Ostře sledované vlaky je ověřena literární, filmovou a konec konců i divadelní slávou. Nebylo to od (pokrač. na str. 2)

DEN V KLUBU (mladých)

Páni, odtud si dnes odnesu modřin, pomyslela jsem si, když jsem už asi podesáté spadla na zem. Navštívila jsem včera dopoledne výuku Klubu mladých divadelníků. Jejich nadšení mě natolik strhlo, že jsem se s radostí s nimi zapojila do práce.

Ten den skupina Jiřího Kafkova procvičovala mimo jiné například i uvolnění. To znamená, že si všichni stoupili, zvedli ruce, napnuly veškeré svalstvo a v okamžiku vrcholu vše opět po-

volili. Tělo se bezvládně sunulo k zemi, dopadlo a zůstalo mrtvě ležet. To se opakovalo několikrát za sebou, ale věříte, že nikomu nějaká ta modřina vůbec nevažila, ale naopak všichni vstávali a padali jako by jim šlo „o život“. Potom přišel nový úkol: nemotorně vstát a v okamžiku, kdy již neudržíte rovnováhu uvolnit a padnout. A mohli jste pořádku dokola. To teprve bylo něco!

Na závěr své exkurze jsem viděla ještě etudu. Probuzení přírody a její napadení civilizací. Byla jsem natolik unesena citovým, ale i pohybovým vyjádřením mladých ochotníků, že jsem zalitovala, že nemají veřejné hodiny, aby se na ně všichni mohli podívat.

Nerada jsem opouštěla tělocvičnu, avšak chtěla jsem se podívat ještě ke zbývajícím (pokrač. na str. 2)

DNEŠNÍ PROGRAM 52. JH

8.30 Diskusní kluby
8.30 Rozhovor OK s DS Zeleneč a Karolinka
10.00 Společný diskusní klub
13.00 Výlet do Machova a beseda o JH
14.30 Setkání Severočechů
16.30 DS Vodňany: Mušketýři po 30 letech
16.30 Koncert skupiny Ježci — SZK ROH MAJ
18.00 Videozáznam čtvrtletních představení
18.30 Vítání DS Ostrava - Vítkovice
19.30 DS Vodňany: Mušketýři po 30 letech
21.00 Film: Horoucí srdce
21.00 Taneční zábava
21.30 Beseda s DS Vodňany

ZŠ náměstí
Slávie
Slávie
inf. kancelář
Staropadolka
J. D.
sady A. J.
inf. kancelář
J. D. schodiště
J. D.
sady A. J.
Slávie
Klub J. D.

6/82



Divadelní soubor Šupina z Vodňan navlékl na pomyslnou šňůru účasti na hronovských přehlídkách čtvrtý „korálek“ za sebou. Tentokrát s sebou přivezli vodňanští proslulí Tři mušketýry, byť po třiceti letech.

KAROLINKA chce být světlá

(Dokončení se str. 1)

vás troufalé sáhnout po takové předloze? Co vás vlastně vedlo k tomu, že jste si vybrali právě tento titul?

„Na otázku, takto položenou v den vystoupení na Jiráskův Hronov se odpovídá nasmírně lehce“, usmívá se Karel Semerád pod černohavraním knírem a pokračuje, „ale nebylo tomu pochopitelně vždycky tak. Soubor každý rok stojí před otázkou jakou hru nastudovat. A nejde o to hrát hru jakoukoliv a za jakoukoliv cenu. Zvolený titul musí přece splňovat dlouholetý program souboru stanovený s ohledem na vytyčený dramaturgický cíl. V tomto případě byla volba navíc ještě poplatná — řekl bych — jistě čtenářské lásce k autoru. A pak také samozřejmě zacílení dramaturgie. V naší dramaturgii hledáme totiž převážně hry o současném hrdinovi — ne papírovém, složeném ze šustících slov, ale žijícím z lidských postojů, z obyčejných činů. Takovým hrdinou se nám zdál právě Miloš Hrna.“

-ibn-

»Z« divadlo ZELENEČ

Divadlo sýtych farieb s presným ideovým a umeleckým zacielením. Bolo poučné aj po metodicko-pedagogickej stránke a dokázalo svoje hodnoty aj v kontexte celého československého divadelníctva. Adresnosť inscenácie bola podložená maximálnym divadelným vyjadrením všetkých situácií na javisku a smerovala do vnútra človeka, do pokrivených duší ľudí a možno konštatovať, že aj v tomto silne korešpondovala s dneškom. Bolo to divadlo výrazných znakov podložené vždy dramatickou akciou. Všetko na javisku, práca so svetlami, kostýmová zložka, hudobná zložka a výrazná znakovosť a metaforičnosť predstavenia slúžili k naplneniu ideovo-umeleckej významovosti textu predlohy. Súbor po dlhoročnej spolupráci

Josef Vavříčka:

(pokračování)

Druhý Jiráskův Hronov se konal za zjištěné sociální situace, kdy v textilních továrnách Hronovska stávkovali dělníci za zvýšení mezd. To se nemohlo neodrazit v celé atmosféře Hronova. Společným a slavnostním představením byl Jiráskův „Jan Hus“, ve kterém účinkovalo 53 herců z různých divadelních spolků v republice. Velkou událostí bylo představení slovenského souboru z Banské Bystrice, který zahrál „Bačovu zem“. Představení pro svůj str-

Divadlo J. Honsy Karolinka OSTŘE SLEDOVANÉ VLAKY

Uvedením divadelní adaptace známé novely Bohumila Hrabala se ukončil letošní Jiráskův Hronov, pokud jde o tzv. netradiční inscenace. Ukončil se nepříliš šťastně. Především se znovu plně prokázalo, že prostor ve Slavii je prostě pro divadelní produkci velice nevhodný, a že inscenace v tomto prostoru uvedené jsou už předem handicapovány. Navíc v tomto případě (podobně jako u bratislavských Stoliček) nešlo ani o arénové uspořádání prostoru, ale pouze o přenesení divadelního kukátka do komornějšího prostředí.

Problémy představení sympatického kolektivu z Karolinky začínají už někde v textové předloze, v dramaturgii Hrabalovy novely, která se více soustřeďuje na vytvoření jistého dějového pásma, méně už na adekvátně divadelně vyjádřenou zcela zvláštní poetiku Hrabalových próz.

Režisér inscenace podlehl této „falešné“ tendenci a ve své koncepci se nepokusil o diva-

delní zvládnutí předlohy, zůstal pouze u snahy uhrát příběh mladého eléva Miloše Hrný a jeho vstupu do „světa opravdových mužů“. Tento koncepční nedostatek je pocíťován ve všech složkách divadelního výrazu, především pak ve zvládnutí scénického prostoru, kdy pouze v závěrečné scéně (stojící vlak ve stanici, kde právě probíhá vyšetřování razítkovací aféry, a kde se Miloš chystá ke svému opravdu chlapeckému činu hození časované nálože na vlak) naznačili inscenátoři možnosti jakým způsobem by se dalo divadelně dynamicky využít kontrastních prostorových rovin. Přesto, že je z inscenace patrná snaha po jisté divadelní stylizaci, zůstal režisér ve své koncepci pouze na počátku tvůrčího uchopení tohoto divadelně náročného, hrabalovského obrazu dospívajícího eléva Miloše Hrný. Po herecké stránce byla zřejmě herecká nezkušenost členů souboru, která místy zabíhala až do příliš vnějšího pojetí postav. Budiž ovšem řečeno, že úskalí dramaturgie a z nich vyplývajících koncepčních chyb jim jejich úkol ani v nejmenším neulehčily. RED

Guľôčka

s Jozefom Bednárikom už našiel svoj inscenačný rukopis, ktorý v prípade inscenácie Guľôčky sa prejavil najkomplexnejšie. Iste má aj táto inscenácia svoje rezervy či už v tempo-rytme, maskovaní, hudobnom poňatí, no v každom prípade nenecháva diváka ľahostajným a núti ho zamyslieť sa nad sebou samým nad svojimi postojmi k druhým ľuďmi i k svetu okolo nás. Bednárikova úprava známej poviedky Guy de Maupassanta Guľôčka je maximálne divadelná a po každej stránke divadelného artefaktu vizuálno-akusticky presne zacielená. Súbor zo Zelenčá tak priniesol svojou inscenáciou do programu 52. JH výrazný diskusný príspevok o divadle výsostne modernom a pritom maximálne komunikatívnom. RED.

DEN V KLUBU

(Dokončení ze str. 1)

dvěma skupinám, kde mě vlastně čekalo totéž. Strhující nadšení a elán posluchačů. Ve skupině Richarda Mihuly všichni pilně otevírali a zavírali imaginární dveře. Každou chvíli někdo prošel zdí či utrl kličku; ale od práce to nikoho neodradilo. U Soni Pavelkové se zase bojovalo proti mocnému kouzelníkovi, měničícího vše živé v šedé kameny. Probíhal zde vlastně nácvik kolektivního citění, vnitřního napětí.

Do Hronova jsem se vrátila nadšená. Únava z předešlých dní ze mě spadla, měla jsem chuť tancovat. Jenom škoda, že jste tam nemohli být se mnou. —AK—

Tradice jako odkaz a dědictví

hující temperament mělo obrovský úspěch a pro hronovskou diskusi nastolilo otázku prospěšnosti a významu realismu na ochotnickém jevišti. Celé uvítání slovenského souboru mělo manifestační ráz. Byli uvítáni na přeplněném náměstí před divadlem a ještě před vlastním představením byly recitovány básně A. Hejduky: „Bratřím Slovákům“ a P. O. Hviezdoslav: „Bratrom Čechom“.

Třetí JH se konal pod heslem „Hraničáři Jiráskovu Hronovu“ a vyznačoval se dvěma politic-

kými konflikty. Nejprve senátor Hrubý a starosta Olomouce dr. Fischer odmítli předložit texty svých projevů pro rozhlas k cenzuře a rozhlas odmítl proto tyto projevy vysílat. Oba národně-demokratičtí politické vyvolali velké pobouření, že Jiráskovy Hronovy jsou zneužívány pro politické účely. Druhou politickou aférou vyvolali východočeští fašisté, kteří uspořádali v rámci Jiráskova Hronova sjezd svých stoupenců.

(Dokončení zítra)

Stručná odpověď: o tom, či na mňa umelecké dielo zapôsobilo alebo nie. Vieme, že umelecké dielo nespôsobí samo od seba ako povedzme horské slnko, ktoré nás môže opáliť aj bez nášho pričinenia. Umelecké dielo sa iba snaží (mnohokrát iba v náznakoch) vyjsť v ústrety svojmu vnímateľovi, ktorý musí vo vzťahu k nemu vyvíjať aspoň rovnakú subjektívnu aktivitu. Umelecký zážitok je teda výsledkom oboplného pôsobenia umeleckého diela a nášho subjektu. Je teda aj výsledkom hľadania, skúmania a aktívnej orientácie. Ak sa snažím orien-

O čem se mluví...

tovať len podľa toho, čo je uverejnené v Spravodaji, môže ma to v mojom subjektívnom prístupe aj pomýliť, odviesť nepravým alebo môjmu subjektu nevhodným smerom. Hra Sama Tomášika Svadba pod Kohútom napríklad je objavom z hľadiska historického, ako inscenácia je možno novinkou z hľadiska režijného a scénografického aj hereckého majstrovstva, ale ako hodnotu ju môže objaviť iba kladným aktívnym vnímaním, subjektívnym prístupom k nej. Skriňa v tejto hre je vechod dom do domu a vrchná časť skriň je základňou vrchu zvaného Kohút, chovanie ľudí zna- kom ich charakteru a situácií, ktoré sú opäť znakom čohosi iného. To sú tie paradoxy, ktoré musí človek aktívne vnímať a rozlúštiť, aby pochopil zmysel diela.

Nijaká hodnota nepadá ľudom do lona bez ich pričinenia. Aj umelecký zážitok sa dostáva iba u tých, ktorí prístupujú k umeleckému dielu s úctou tvorcu a takmer vôbec sa nedotýka tých, ktorí k nemu prístupujú s pýchou užívateľa. Aj keď nedostatky môžu byť na oboch stranách. JÁN MELEK

Vzpomínka na režiséra Jana Kellera

Jsou lidé, na které rádi vzpomínáme a k nimž se vracíme pro jejich vlídnou a laskavou tvář, pro jejich upřímnost, dobrotu. K Janu Kellerovi se budou radničit ochotníci a ti, kteří ho dobře znali, vrátet pro jeho pedagogickou důslednost, pro jeho přisnou moudrost a jeho režijní umění. Byl to člověk velkého talentu, vzor pracovitosti a kriticky nesmlouvavý především sám k sobě.

13. 5. 1982 se s ním rozloučil navždy jeden z jeho herců, nynější režisér radnického divadelního souboru, v plzeňském krematoriu Rudolf Šimice.

Jan Keller zemřel po dlouhé nemoci 3. 5. 1982. V Radnicích působil jako herec a režisér od roku 1925.

V studijním období ho značně ovlivňovaly návštěvy pražských divadel, později osobní spolupráce s hercem a režisérem radnického divadla Ph. Mg. Norbertem Chleborádem (1931-1939), návštěvy JH (hranovská divadelní škola), osobní přátelství s redaktorem Amatérské scény Jiřím Benešem a pilné studium divadelní literatury.

K většině režirovaných inscenací navrhoval i výpravu. V roce 1940 překvapil radnickou divadelní veřejnost skupinou zatím neznámých tváří. Byli to

většinou studenti ve věku od 16 do 19 let. Tihle mladí mu zůstali věrni. S nimi nastudoval v roce 1940 Rostandovy Roman- tiku, v příštím roce Klicperův Divotvorný klobouk, pak Šrám- kovo Léto, později Calderonovu veršovanou komedii Dáma skřítek (1943) Götzy Soupeře,

Václav Kotva

Kvapilovu Princeznu Pampeliš- ku. Jeho inscenace získávaly přízeň a obdiv nejen obecen- stva, ale i odborné kritiky.

K vrcholům jeho režijního u- mění patřila Lope de Vegova Fuente Ovejuna (1950), Jirásko- va Lucerna (1951), Vrchlického Noc na Karlštejně, Shawův Pygmalion, Čapkova Matka (1955), Kornejčukův Chirurg Platon Krečet a nakonec Ibseno- va Nora, na kterou jistě neza-

pomene žádný z účastníků Jirá- kova Hronova v roce 1956.

Toto představení reprezento- valo české ochotnické divadlo v téměř roce na mezinárodním divadelním festivalu v NDR ve Schwerinu.

Bylo uvedeno i v Praze v Ko- morním divadle.

Hlavní představitelka Nory Zde- na Vaňkátová - Koldová se ten- krát stala jakýmsi vzorem pro splynutí herce s představou po- stavy, která vzrušovala diváka svou bezprostředností a jiskři- vou životností. Tato herečka, na- plňující vždy režisérovu před- stavu, zemřela předčasně v ro- ce 1979, stejně jako představi- tel doktora Ranka herec a reži- sér radnického souboru Fran- tišek Štěpánek, promovaný so- ciolog, pracující na divadel- ním oddělení OKS v Rokycan- ech, který opustil radnické jeviště v roce 1980.

Ti, kteří v radnickém divadle zůstali, se snaží pokračovat v započaté práci předchůdců a rozvíjení odkazu režiséra Jana Kellera.

Co nového ve Vašem kraji?

(Za Severomoravský kraj odpovídá Jarmila Hušková, krajská metodička KKS Severomoravského kraje)

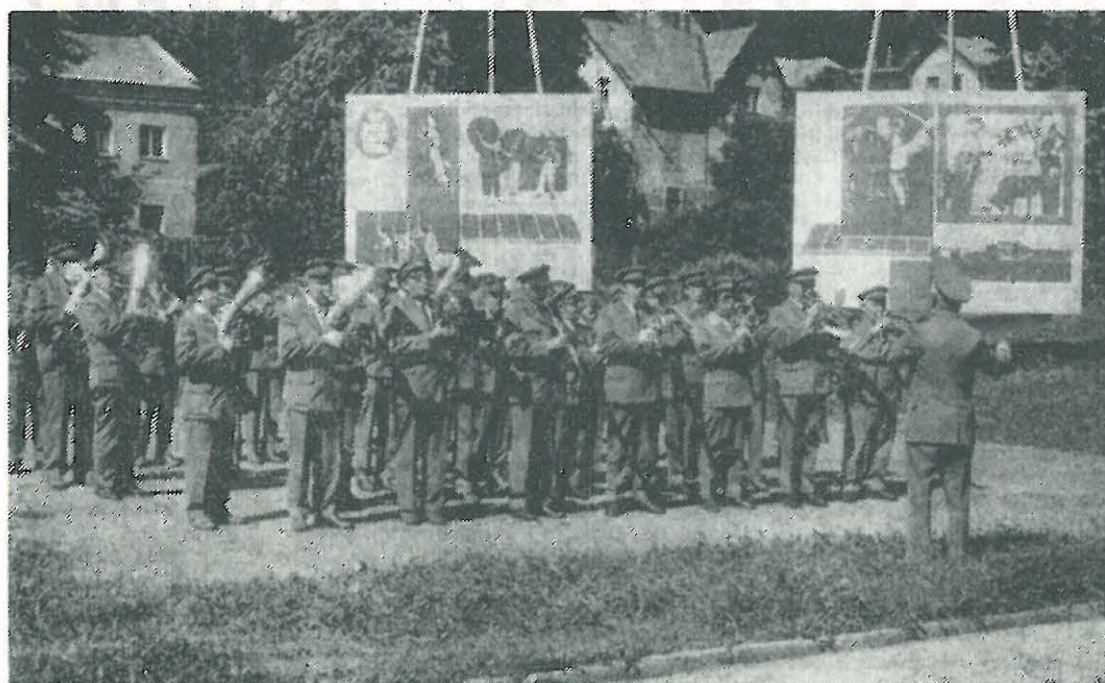
V Severomoravském kraji pro- bíhala a probíhá činnost na slo- vesném úseku v souladu s ce- loročním plánem, hlavními ú- koly KKS a krajským progra- mem celostátního festivalu ZUČ. V souladu s úspornými opatře- ním byla organizace festivalo- vých akcí soustředěna na vy- sokou efektivnost finanční, or- ganizační i odborné metodic- kou, která sledovala především prezentaci nesporných ideově uměleckých kvalit a podporova-

la všechny nadějně pokusy o společenskou angažovanou vnitř- ně zaujatou a přesvědčivou u- měleckou výpověď. Dokladem správnosti tohoto přístupu je zastoupení souborů Sm kraje v programu národních přehlídek tradičního i netradičního divad- la.

Letošní 9. ročník přerovské přehlídky ADS potvrdil, že rok 1982 je na úseku amatérského divadla ve znamení aktivizace činnosti divadelních souborů.

Celkově dobrá úroveň soutěž- ních inscenací ukázala, že sou- bory kladou na svou práci stá- le náročnější měřítko, že se nes- pokojují s dosaženými výsled- ky. Jedním ze zdrojů jejich dal- šího růstu se stále více stává spolupráce s profesionálními u- mělci, která přináší skutečné výsledky zejména v těchto pří- padech, kdy nejde o spolupráci nahodilou, ale o dlouhodobé metodické vedení. Nejtypičtější příklad je soubor Jana Honsy KP ROH Karolinka, jejichž in- scenaci Hrabalových Ostře sle- dovaných vláků diváci na Hro- nově viděli.

VYHRÁVALA KAPELA



12 zvolání: NEJEZDĚTE DOMŮ!

Organizační štáb se včera mj. zabýval také přípravou slavnostního zakončení letoš- ního 52. Jiráskova Hronova, na kterém by kromě celé plejády hostů neměli chybět také zá- stupci všech 12 souborů, jež se letos v Jiráskově Hronově před- stavily. A tyto řádky budiž při- pomínkou k jejich setrvání až do sobotního večera!

Rozdělení do diskusních sku- pin podle krajů se osvědčilo již loni. Letos je zřejmě o přísluš- nost k jedné této skupině tak velký zájem, že se kdosi v ne- střeženém okamžiku zmocnil i gelitového sáčku s červenými odznaky (stužkami). Bylo to v pondělí ve třídě diskusního klub- bu. Za vrácení sáček předem děkují Jihočeši, Jihomoraváci a Západoslováci.

Mám kapsu prázdnou...

Jak jsi na tom s penězi?, to bývá jedna z častých otázek posledních dnů JH. Ruku na srdce: vydrží vám dostatek financí až do posledního dne? Valně většině asi ne. Začne se omezovat jídlo, ty pohledy, co jsme chtěli poslat hned první den, už taky asi nepošleme, začne se zkrátka šetřit na všech frontách, jenom aby nám zbylo ještě na nějakou tu cigaretu a „panáka“. V těchto okamžicích si právě ti, kteří nejvíce nadávali na povinný nákup stravek, začnou libovat. Ještě že je máme. Alespoň si máme za co koupit něco k jídlu. [Jen tak mimochodem, nepatříte už dnes mezi ně?] —AK—



Hrabalovy „Ostre sledované vlaky“ v nastudování DS Karolinka byly včera hronovským publikem ve Slávii opravdu ostře sledovány, čemž svědčí enormní zájem diváků o všechna tři představení.

Co nového ve Vašem kraji?

(Za Východoslovenský kraj odpovídá metodička pre divadlo Krajského osvetového strediska v Košiciach Gabriela Lacušová.)

„Náročnost na výsledný divadelný tvar a tým i na prácu režiséra priam predpokladá kontakt ochotníckeho a profesionálneho divadla. Iná je potom otázka, keď na jednej divadelnej súťaži sa stretnú ako rovnocenní partneri súbor čisto amatérsky a súbor, pod ktorým je podpísaný režisér a. h., scénograf a. h., dramaturg a. h. apod. Zaujímavá bola tohto roku Krajská súťaž DS kategórie C v Revúcej, keď z piatich inscenácií 3 boli s „hudobnou produkciou“ — Sp. N. Ves s Dostálovými Jednotkami, očaril začínajúci súbor z Košíc s inscenáciou muzikálu Cyrano z predmestia a súbor z bardejovského okresu, ktorý Hollého Kuba preniesol do tarnovského regiónu a ho pošarštil. Myslím si, že aj to jedna z ciest súčasného ochotníckeho divadla na dedine. Súbory základnej C kategórie v našom kraji siahajú teda už aj po veľmi náročných predlohách, s ktorými vedú statočný divadelný zápas a je tiež zaujímavým javom, že často súbory tejto kategórie si vyberajú predlohy, ktoré nie sú všeobecne známe a obohrané ako aj predlohy miestnych autorov. Vo Svite na Krajskej súťaži divadelných súborov B kategórie zase sa stretli 3 súbory, ktoré inscenovali hry bratov Čapkovicov. Súťaž, ktorá prebiehala po ročnej prestávke v dôsledku periodicity súťaží a priniesla inscenácie hier Adam Stvoriteľ, Lásky hra osudná a Biela nemoc, ukázala, že periodicita nesvedčí ochotníckym súborom, z ktorých mnohé chystajú na dvojročné prípravné obdobie iba jednu inscenáciu.

ci. Poslúži to kvalite a životaschopnosti jednotlivých súborov v kraji?! Realita je taká, že teraz badať negatívny dopad periodicity na súbory. Preto nás veľmi teší, že aj v tejto situácii ochotnícky divadelný súbor Malého divadelného štúdia z Košíc zvíťazil na celoslovenskej prehliadke pokročilých ochotníckych divadelných súborov kategórie B v Liptovskom Mikuláši v máji 1982. Na celoslovenskú prehliadku detského divadla v Šali sa prebojovali 2 detské súbory z nášho kraja a na bábkárskej Žiline nás repre-

zentoval súbor z Levoče a úspešný bol najmä sólobábkár Tomáš Plaszký, ktorý zvíťazil vo svojej kategórii i na bábkárskej Chrudími a naše súbory vyhrali celoslovenské súťaže MJF a UAS. Ako metodička pre divadlo na KOS v Košiciach mám za sebou iba prvú sezónu, prvé skúsenosti z práce s ochotníkmi. V kraji máme evidované 3 súbory kategórie A, 18 súborov B kategórie a 182 súborov C kat. Mrzí ma, že na 52. JH som iba sama z Východoslovenského kraja čo je iste na škodu všetkých, ktorí v našom kraji majú radi ochotnícke divadlo.“

Stará láska nerezaví

Zasílání Zpravodajů letošního JH si můžete, jako jiná léta, objednat v distribuční kanceláři (Družstevní škola, Čapková ulice, 2. patro) u s. Ivy Brandové. Jiráskovy Hronovy mají stále mnoho příznivců, mezi nimiž jsou i tací, kteří se nemohou zúčastnit. Jednou z nich je i paní Milada Horáková ze Šumperka, jejíž dopis dosvědčuje stálou lásku bývalých účastníků JH:

„... Prosím o zaslání Zpravodaje letošního JH. Jsem upoutána již léta na invalidní vozík a nemohu se jako dříve zúčastňovat těchto pěkných divadelních přehlídek. Srdečně zdravím a úplně závidím, že můžete dýchat atmosféru JH. Budu v duchu přítomna.“

„Letos se omlouvám“, tak začíná pro změnu dopis Václava Müllera z Brna a pokračuje: „z účasti na představeních, diskusích a vůbec veškerých akcích 52. Jiráskova Hronova, protože mě lékaři poslali na tři týdny na léčení — a zrovna v čase divadelních žní. — ... Přátelé, zlomte vaz! A v roce 1983 na shledanou!“

Šupina navíc!

Podobně jako „Ostre sledované vlaky“ včera, tak i dnes „Mušketýři po třiceti letech“ si vynutily pro velký zájem tři představení. Vodňanská Šupina s noční mušketýřskou prodlouženou představí v Jiráskově divadle od 22 hodin.

MÍSTO PRO ANKETU JAK ZKVALITNIT ÚROVEŇ?

„V čem vidím možnosti zkvalitnění úrovně JH?“

„Přiznávám, že si lámu hlavu nad skladbou inscenací posledních ročníků JH. Přinesla rozhodně značnou repertoárovou pestrost, to je v pořádku, ale současně ještě značnější nevyrovnanost v úrovni, a to by na tak významné přehlídce být nemělo. V povědomí celého ochotníckého i „civilního“ národa je zakotvena tato přehlídka jako výkvět toho nejlepšího. A to — obávám se — není. Jediným kritériem by přece mělo být to, jak se soubor zvoleného dramatického materiálu zmocní, a co (a jakým způsobem) z něj divákovi předloží. A to bez ohledu na národnost autora, současnost či nesoučasnost tématu (i když toto je velice dis-

kusní otázka) nebo dokonce na krajevou příslušnost souboru. A ještě něco: program rok od roku nabývá na objemu, divák ve čtyřech dnech (jako tomu je v mém případě — neděle až středa) zhlédne osm představe-

ní; účast se stává doslova maratónem. Má to svou dobrou stránku — dává se příležitost více souborům, ale ruku na srdce: není méně někdy více?“

Miroslav Rada,
soubor Máj - ÚKDŽ Praha

ZÍTŘEJŠÍ PROGRAM 52. JH

8.30 Diskusní kluby
9.00 Rozhovor OK s DS Vodňany
10.00 Společný diskusní klub
14.00 Klub pro zahr. delegáty
16.30 DS Ostrava-Vítkovice: Kapka rosy
16.30 Koncert dechového orchestru Náchod
17.00 Filmy manželů Čapkových
18.30 Vítání DS Čelákovice
19.30 DS Ostrava-Vítkovice: Kapka rosy
21.00 Film: Ať žije nebožtík
21.00 Taneční zábava
21.30 Beseda se souborem Ostrava-Vítkovice

ZŠ náměstí
Slávie
Slávie
Klub J. D.
J. D.
sady A. J.
Klub J. D.
J. D. schodiště
J. D.
sady A. J.
Slávie
Klub J. D.